

Sylwia Groblica

Santocko, st. 55, gm. Kłodawa, woj.
gorzowskie, AZP 44-11/130

Informator Archeologiczny : badania 31, 48-49

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W wykopie nr 2/97 podczas eksploracji poziomu humusu zarejestrowano 2 fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, 1 fragment polepy oraz 4 fragmenty ceramiki nowożytnej. W wykopie tym natrafiono na fragment warstwy kulturowej, poniżej której wystąpiło 8 obiektów (palenisko „otoczone” dołkami posłupowymi, niewielkie jamy). W wykopie nr 3/97 zarejestrowano fragmentarycznie zachowaną warstwę kulturową i 1 obiekt - palenisko, bez materiału zabytkowego.

Wykopaliska potwierdziły tezę, iż w tym miejscu istniała osada ludności kultury pucharów lejkowatych. Centrum obszaru wykorzystywanego przez ludność tejże kultury znajdowałoby się na niewielkim wyniesieniu terenu na północny-zachód od badanego obszaru. Osada ta rozciągałaby się w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Marwicy.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

SANTOCKO st. 45, gm. Kłodawa, woj. gorzowskie, AZP 44-11/113

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie budowy gazociągu Gorzów Wlkp. – Sulisław, przeprowadzone przez mgr Sylwię Groblicę (Muzeum w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska B.S.B Zielona Góra. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 m².

Prace na stanowisku przeprowadzono w ramach ratowniczych badań wykopaliskowych na trasie przebiegu linii gazociągu EC Gorzów Wlkp.-Sulisław. Stanowisko zostało rozpoznane w trakcie przeprowadzonych badań powierzchniowo-sondażowych poprzedzających inwestycję. Badany obszar obejmował wschodni skraj wyniesienia oraz terasę zalewową rzeki Marwicy. Wyprzedzającymi badaniami archeologicznymi objęto obszar stanowiska wchodzący w bezpośrednią kolizję z budową gazociągu, prace wykopaliskowe prowadzono na odcinku 33 km 800 m – 33 km 850 m długości nitki gazociągu. Założono trzy niewielkie wykopy o łącznej powierzchni 50 m².

W wykopie nr 1/97 w trakcie eksploracji warstwy humusu zarejestrowano 9 fragmentów ceramiki nowożytnej. W rezultacie eksploracji warstwy kulturowej zarejestrowano 3 fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, 1 krzemienny odłupek. Poniżej warstwy kulturowej wystąpiło 13 obiektów (dołki posłupowe, jamy, zastoiska wodne), które nie zawierały materiału zabytkowego. W wykopie nr 2/97 zarejestrowano również dwie jamy, w których nie wystąpił jakikolwiek materiał zabytkowy.

Wykopaliska potwierdziły tezę, iż w tym miejscu istniała osada ludności kultury pucharów lejkowatych, w sąsiedztwie rzeki Marwicy.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajduje się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

SANTOCKO st. 55, gm. Kłodawa, woj. gorzowskie, AZP 44-11/130

- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa średniowiecznego i nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie budowy gazociągu Gorzów – Sulisław, przeprowadzone przez mgr Sylwię Groblicę (Muzeum w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska B.S.B Zielona Góra. Pierwszy sezon badań.

Prace na stanowisku przeprowadzono w ramach ratowniczych badań wykopaliskowych na trasie przebiegu linii gazociągu EC Gorzów Wlkp.-Sulisław. Stanowisko zostało rozpoznane w trakcie prowadzonych badań powierzchniowo-sondażowych, poprzedzających inwestycję. Badany obszar był położony na podmokłej równinie, opadającej w kierunku południowo-wschodnim w kierunku rzeki Marwicy. Wyprzedzającymi badaniami archeologicznymi objęto obszar stanowiska wchodzący w bezpośrednią kolizję z budową gazociągu, prace wykopaliskowe prowadzono na odcinku 35 km 450 m – 3 km 400 m długości nitki gazociągu. Założono na omawianym terenie dwa wykopy o łącznej powierzchni 50 m².

W wykopie nr 1/97 i 2/97 w trakcie eksploracji warstwy humusu zarejestrowano 11 fragmentów ceramiki pradziejowej oraz odłupki krzemienne. W żadnym z wykopów nie wystąpiły pradziejowe bądź średniowieczne nawarstwienia, podobnie jak i obiekty.

Fragmenty ceramiki znalezione na powierzchni i w warstwie humusu stanowiska można datować od neolitu (kultura pucharów lejkowatych) po średniowiecze i okres nowożytny.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajduje się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

Sędzin, st. 86 i 87, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie - patrz: późne średniowiecze

SĘDZIN DRUGI, st. 53, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych, faza wiórecka (neolit)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (VII/VIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Krzysztofa Cyrka (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi, Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuroPolGaz S.A. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1300 m².

Stałe i ruchome obiekty kulturowe wystąpiły w humusie (warstwa orna), natomiast dolne partie obiektów zachowały się w piaskach i glinach fluwioglacjalnych. Odkryto 15 stałych obiektów (mieszkalne, zasobowe, paleniska, groby). Wśród zabytków ruchomych wyróżniono: 468 fragmentów ceramiki naczyniowej, 35 fragmentów polepy oraz kilkadziesiąt kości ludzkich i zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w zbiorowym opracowaniu „wrocławskiego” odcinka gazociągu.

SIEDLEC, st. 10, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 92-30/43

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej fazy nutowej i fazy szareckiej (neolit)
- osada kultury ceramiki wstęgowej kłutej (neolit)
- osada kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (środkowy i późny okres brązu)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego (VI-IX w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Mirosława Furmanka. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 68m².

Stanowisko w Siedlcu odkryte zostało w listopadzie 1994 roku przez mgr. Mariusza Krawczyka (Muzeum w Nysie) podczas prowadzenia badań powierzchniowych w ramach AZP. Stanowisko położone jest na silnie eksponowanym cyplu w widłach dwóch niewielkich cieków wodnych, w południowo-wschodnim krańcu wsi Siedlec.

Badania miały charakter ratowniczy. Podjęto je w związku z postępującym niszczeniem stanowiska głęboką orką i procesami erozyjnymi. Celem ich było rozpoznanie stopnia zniszczenia obiektu, jego charakteru, rozplanowania i zasięgu. Wykop z roku 1997 objął powierzchnię 68 m² i założony został w najwyższej położonej części stanowiska w miejscu występowania największej koncentracji zabytków. W obrębie wykopu do calca wyeksplorowano 38 m². Na podstawie odkrytych w trakcie badań w 1997 roku materiałów wyróżnić można 6 głównych etapów zasiedlenia osady.